

De facto satanizem

povzeto po predstavitvi Marka Passia

marec 2023

:blaž

Viri

De-Facto Satanism (<https://odysee.com/@woeih:e/Mark-Passio-De-Facto-Satanism:a>)

SATANIZEM – PREDSTAVA PROTI RESNIČNOSTI

Povprečen človek si napačno predstavlja, da so satanizem obredi žrtvovanja ter čaščenje in vera v hudiča. To otročjo različico satanizma, katerega prava načela in prepričanja so bistveno bolj kompleksna in zlovešča, so ustvarili Hollywood in religije, da bi preprečili njegovo pravo razumevanje. Satanizem je prastara svetovna okultna religija, katere ideološko bistvo je, da je treba znanje o človeški psihi in zakonih vesolja okultirati (skriti) ter ga zadržati v ozkih krogih ljudi in tako ohraniti moč nad nevednimi množicami. Dosti bolj natančna predstava je, da so satanisti prastari psihologi, ki imajo in uporabljajo skrito znanje na način, da izkoriščajo tiste, ki tega znanja nimajo. S pomočjo razlike v moči hoče ta manjšina stalno vladati človeštvu in postati bog na Zemlji. Velika večina satanistov ne časti zunanjega božanstva, ki je v krščanstvu znano kot »hudič«, temveč gre za ideološki način življenja, v katerem je bog njihove religije jaz, ki ga vodi ego. Prvi razlog, zakaj se satanizem imenuje »satanizem« in ne »samoljubje«, je, ker hočejo ljudi zmesti, da ga razumejo kot zgolj še eno nenavadno versko prepričanje, ki temelji na tradicionalnemu krščanskemu sistemu prepričanj, zaradi česar ljudje le zamahnejo z roko, češ da že ne more imeti velikega vpliva. Drugi razlog je, ker hočejo satanisti sebe povezati z involucijo (silo, ki nasprotuje oz. zavira pravi razvoj zavesti). Angleška beseda za »hudiča« (*Satan*) pride iz hebrejščine in pomeni nasprotnik/sovražnik. Cilj satanizma je uničiti duhovnost in nasprotovati resničnemu redu naravnega zakona (univerzalnih zakonov moralnosti, ki določajo posledice ravnanja bitij s holistično inteligenco in svobodno voljo).

Besedna zveza »de facto« pomeni dejansko. Sestavljena je iz latinskega predloga *de*, ki pomeni kar zadeva, o, od, v zvezi z, in latinskega samostalnika *factum*, ki pomeni dejanje/dosežek. »De facto« opisuje nekoga, ki nekaj pooseblja v dejanjih oz. obnašanju, čeprav tega morda formalno ne izrazi z besedami. Ni torej pomembno, kaj nekdo govori, temveč kaj počne. Ali je človek lahko satanist in tega ne ve? Vsekakor. Človek lahko govori eno, ima pa popolnoma drugačno mentaliteto in se posledično tako tudi obnaša.

SATANIZEM JE NAJPREJ IN PREDVSEM MENTALITETA – IN OBNAŠANJE, KI IZ NJE IZHAJA. Ena najpomembnejših načel naravnega zakona – načelo mentalizma – pravi, da se vse začne kot misel in to se potem prenese na makrokozmos: tako kot razmišlja človeštvo kot celota, taka je kakovost kolektivne izkušnje na Zemlji. Mentaliteta določa obnašanje in obnašanje določa kakovost izkušnje. Če dajo gospodarji sveta sužnjem razvodenelo različico lastne mentalitete, potem jih je bistveno lažje nadzorovati.

SATANISTIČNA MENTALITETA

Satanistična mentaliteta temelji na štirih temeljnih načelih:

1. **sebičnost/samoljubje:** Samoohranitev je najvišji zakon. Preživetje in udobje fizičnega jaza je vedno bolj pomembno kot ravnati tako, kot je moralno pravilno. Človek živi le za sebe

ter skrbi samo zase in za svoje. Pri tem de facto satanistom ne predstavlja težave, če morajo pohoditi druge, da dobijo, kar hočejo, saj živimo v svetu, kjer je človek človeku volk. Načelo, ki jasno definira pogled na svet satanista, je stalno razmišljanje jaz, jaz, jaz. Koliko ljudi ima tako mentaliteto? Velika večina.

2. **moralni relativizem:** Moralni relativizem je ideologija, v skladu s katero objektivna razlika med pravilnim in napačnim ravnanjem ne obstaja in v skladu s katero ljudje mislijo, da lahko svojevoljno na podlagi lastnih kapric in želja »ustvarjajo« pravice ter odločajo o tem, kaj je pravilno in kaj napačno. Z drugimi besedami: »pravilno« je tisto, kar je pravilno za njih, in »napačno« je tisto, kar je napačno za njih. Ker je količina moralnosti v življenjih ljudi premo sorazmerna s količino svobode v družbi, ne more resnična svoboda obstajati v družbi, ki sprejema moralni relativizem. Koliko ljudi ima tako mentaliteto? Velika večina (okrog 70 %).
3. **družbeni darvinizem:** Družbeni darvinizem je podaljšek Darwinove teorije evolucije. Gre za preživetje »najmočnejših« živali, torej da v živalskem kraljestvu vladajo najbolj dominantne živali. V človeški domeni to pomeni, da je »naravni red« človeške družbe in celo zaželeno, da ji vladajo najbolj dominantni ter zlonamerni posamezniki in da je razlog, da so prišli in ostali na položajih moči, v njihovih genih. Koliko ljudi ima tako mentaliteto? Velika večina.
4. **evgenika:** Beseda »evgenika« pride iz grščine in pomeni dobro rojen. Gre za družbeno ideologijo, ki zagovarja več spolnega razmnoževanja za ljudi, ki imajo z vidika zagovornikov evgenike zaželene osebne lastnosti in značilnosti, ter manj spolnega razmnoževanja in sterilizacijo ljudi, ki imajo z vidika zagovornikov evgenike nezaželene osebne lastnosti in značilnosti. Satanistična ideologija gre tako: ker je človek bog in ker on odloča o tem, kaj je pravilno in kaj napačno, in ker je »naravni red«, da človeški čredi vladajo najbolj neusmiljeni ljudje z »najmočnejšimi« geni, ima elitni razred na najvišjih položajih moči pravico odločati o tem, kdo lahko živi ter se razmnožuje in kdo mora umreti.

Prijaznost ni odločujoč dejavnik pri tem, ali posameznik pooseblja satanistično mentaliteto ali ne. Večina ljudi misli, da je človek dober, če je do drugih prijazen, a temu ni tako. Resnično dober človek pozna naravni zakon ter objektivno moralnost in se zavestno odloči za pravilno ravnanje namesto za napačno. De facto satanisti sicer delujejo prijazno, a v svojih prepričanjih in načinu življenja podpirajo in poosebljajo satanistično mentaliteto.

Razmišljanje le o sebi: Večina ljudi od trenutka, ko se zbudijo, pa do trenutka, ko grejo spat, razmišlja le o osebnem življenjskem položaju. Morda razmišljajo še o ožji in širši družini ter prijateljih, ki so jim blizu, a nič širše. Sebično razmišljanje je prvi znak satanistične ideologije in mentalitete. Večina ljudi zelo redko razmišlja o širšem stanju človeštva in človeške resničnosti ali o tem, kako tiranija vlade uničuje svobodo in omogoča nadaljevanje suženjstva. Dokler živijo udobno, jim je vseeno za trpljenje drugih. Točno to je satanizem v svojem bistvu.

Takojšnja zadovoljitev čutil: Ena od psiholoških značilnosti in šibkosti de facto satanistov je takojšnja zadovoljitev čutil (npr. hrana). Večina ljudi verjame, da je cilj življenja nakopičiti čim več čutnih užitkov in udobja. Živijo v stanju pogojnega odziva in si v taki meri želijo takojšnjih užitkov, da ne premorejo niti osnovne moči volje, da bi spremenili navade, ki jih vodijo v bolezen. Na ta način satanistični ego poniža in oslabi ljudi, ki mu podležejo, in taki ljudje postanejo lahka tarča vladajočega razreda temnih okultistov. Koliko ljudi ima tako mentaliteto? Velika večina. Sposobnost, da preložiš zadovoljitev čutil na čas, ko dosežeš primarne cilje, je značilnost temnih okultistov in spretnost, ki jo učijo mlade, ki bodo podedovali njihovo moč nad svetom.

Jaz kot bog: Ljudje sicer ne trdijo, da vidijo sebe kot boga, vendar je njihovo obnašanje točno tako. Večina ljudi misli, da ne obstaja sila, višja od njih, in da bodo nosili posledice nemoralnega ravnanja le, če jih bodo pri tem zasačili in kaznovali drugi. Ljudje sploh ne razmišljajo o dinamiki karme in naravnega zakona. Večina ljudi bo za napredovanje naredila karkoli, tudi pohodila druge. Ljudem je zelo malo mar, dokler ne trpijo posledic v fizičnem svetu.

Ego kot razsodnik pravilnega in napačnega ravnanja: Večina ljudi verjame, da sta pravilno in napačno subjektivna konstrukta človeškega uma in ne vidijo moralnega protislovja v tem, da so človeški zakoni na različnih krajih in ob različnih časih različni. Popolnoma se strinjajo z zamislijo, da je »pravilno« tisto, kar je pravilno za njih, in »napačno« tisto, kar je napačno za njih. Tako moralno relativistično razmišljanje je značilnost de facto satanistov. Koliko ljudi ima tako mentaliteto? Velika večina.

Zmotno prepričanje o človeku kot »le še eni živali«: Del mentalitete, ki so jo satanisti dali človeštvu, je, da je človek le še ena žival. To je napačen sistem prepričanj, saj je človeško razmišljanje bistveno bolj kompleksno in naša sposobnost za holistično inteligenco bistveno naprednejša od preostalega živalskega kraljestva (ljudje smo sposobni razumeti, zakaj je neko ravnanje moralno pravilno ali moralno napačno in se potem na podlagi holistične inteligence in svobodne volje odločiti za moralno pravilno). Če sprejmemo prepričanje, da smo ljudje le še ena žival, delamo napako, saj v človeški družbi in civilizaciji sprejemamo živalsko obnašanje.

Zmotno prepričanje o človeški naravi: Večina ljudi ima napačna prepričanja o človeški naravi – zmotno namreč verjamejo, da je človek po naravi dober ali slab. Prava človeška narava je, da je ljudi mogoče sprogramirati, tako kot računalnik. Če ima človek slab format datotečnega sistema (pogoji v formativnih (prvih šestih) letih življenja), slab operacijski sistem (kultura) in slabe programe (zmotna ali trdna dogmatska prepričanja), bo tudi izpis (obnašanje) na zaslonu (življenju) slabo. Obnašanje je torej v veliki meri odvisno od programiranja uma – kakovosti

informacij, ki jih človek vanj sprejme. Če grejo smeti v njega (v obliki vzgoje), pridejo smeti tudi iz njega (v obliki obnašanja).

Vera v »oblast« in hierarhijo gospodar–suženj: Prepričanje, da je človek po naravi slab in da potrebuje nadzor, vodi v prepričanje, da potrebuje človeštvo avtoritaren sistem, tj. »oblast« in hierarhični odnos gospodar–suženj. Spoštovanje »oblasti« in slepa vera vanjo sta razlog za največ smrti in uničenja v zgodovini. Vsak, ki verjame v avtoritarno in hierarhično strukturo moči (»oblast«), je de facto satanist.

Satanistom je vseeno za svobodo ob prisotnosti tiranije: Pomembna značilnost de facto satanistov je, da ostajajo slepi, gluhi in tiho glede dejanj tiranov na svetu. Zdresirali so jih, da jih zanima le lastno udobje in da ne spregovorijo proti ali celo ne prepoznajo krivic, ki se dogajajo drugim. To je najhujša oblika nemoralnega obnašanja in strahopetnosti, saj v celoti ignorira uničenje pravičnosti in svobode. Ni dovolj, da o svobodi govorimo, temveč moramo aktivno sodelovati v boju proti tiraniji. Koliko ljudi ima tako mentaliteto? Velika večina.

Satanisti vedno naredijo tisto, kar je najlažje, in ne tistega, kar je prav: De facto satanisti vedno iščejo najlažjo pot iz situacije. Če je treba ravnati napačno samo zato, da ne bi imeli sitnosti ali da jih ne bi zasmehovali, potem to tudi storijo. Ravnati tako, kot je prav, je skoraj vedno najtežje. De facto sataniste so pogojili v to obliko duhovne in duševne šibkosti ter strahopetnosti. In ne samo, da sami vedno izberejo lažjo pot iz situacije, temveč skušajo vplivati tudi na druge, zlasti na svoje otroke, da bi sprejeli enake nemoralne odločitve. Koliko ljudi ima tako mentaliteto? Velika večina.

Razmišljanje »Kaj imam jaz od tega?«: De facto satanisti ne razmišljajo, da bi nekaj naredili samo zato, ker je moralno pravilno, temveč razmišljajo le, kaj imajo od tega oni. Taka sebična mentaliteta je celotno družbo spremenila v egocentrično kulturo, kjer je človek človeku volk. Dejavniki, ki določa obnašanje, ne bi smela biti sebična nagrada, temveč moralna pravilnost in načela. To je eden od glavnih razlogov, zakaj tako malo ljudi govori o zlu na svetu.

KAKO SE REŠITI SATANISTIČNE MENTALITETE

Pravo samospoštovanje: Proces prebujenja se začne tako, da razvijemo pravo samospoštovanje. Človeku mora biti dovolj mar zase, da opusti mentaliteto, kjer skrbi le za sebe. Angleška beseda za »samospoštovanje« (*self-respect*) pride iz latinske predpone *re*, ki pomeni ponovno, in

latinskega glagola *spectare*, ki pomeni gledati/videti. Pravo samospoštovanje pomeni, da ponovno proučimo samega sebe, svoj pogled na svet, svojo mentaliteto, svoja prepričanja in svoje obnašanje. Potem ko se vidimo z novimi očmi, se moramo zavestno odločiti, da z močjo volje omenjene stvari spremenimo in tako ponovno ustvarimo to, kar smo.

Pogum: Prav tako moramo razviti pogum in preiti od besed k dejanjem. Najti moramo pogum, da se žrtvujemo za svobodo; zapustiti cono udobja in se soočiti z resnico ter jo širiti drugim.

Aktivacija volje: Da bi opustili zavest de facto satanizma, se mora na svetu pojaviti nov pogled na ljubezen. To višjo obliko ljubezni moramo najti v sebi v obliki skrbi za to, da preidemo od besed k dejanjem. To pomeni, da se vključimo v duhovno vojno, tako da najprej izboljšamo sebe in nato širimo resnico drugim ter jih tako pomagamo razsvetliti, da bodo lahko tudi oni izboljšali sebe.

Za konec še citat Immanuela Kanta: »Naredite tisto, kar je prav, zato, ker je prav.«